

Disputatio Juridica Inauguralis De Potioribus Ætatum Privilegiis

Rostochii: Typis Joh. Weplingi[i], [1721]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1002508703>

Druck Freier Zugang

RU jurist. 23.Sept.1721

Petersen, Joh. Christ.

DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS

DE

POTIORIBUS
ÆTATUM PRI-
VILEGIIS,

QUAM

DEO T. O. M. ANNUENTE,

EX DECRETO MAGNIFICI JURECONSUL-

TORUM ORDINIS

IN ILLUSTRIS ACADEMIA VARNO-BALTHICA

PRÆSIDE

VIRO PRÆNOBILISSIMO, CONSULTISSIMO

atque EXCELLENTISSIMO

DN. JOH. CHRISTIANO
PETERSEN,

U. J. D. & CODICIS PROF. PUBL. ORD. CELEBERRIMO

AD HUNC ACTUM DECANO SPECTABILI,

FAUTORE AC PROMOTORE SUO ÆTATEM COLENDO,

PRO SUMMIS IN JURE HONORIBUS
rite IMPETRANDIS,

Anno MDCCXXI, d. 23. Sept. Horis ante- 1721

& Postmeridianis, Eruditorum

Ventilationis fides

ERN. JOH. FRID. MANTZEL,

JUR. CAND.

ROSTOCHII, Typis Joh. Wepplingi, SER. PR. & ACAD. Typogr.

Q. D. B. V.

DISPUTATIO:

De

POTIORIBUS ÆTATUM

PRIVILEGIIS.

CAPUT I.

Generalia occasione Rubri
tractans.

SUMMARIA.

§. 1. *Enodationem vocabulorum, §. Ctis
svadentibus, necessariam judicat*

§. 2. *Explicat vocem Privilegii.*

A 2

§. 3. *Di-*

- §. 3. *Dicit, quid sit Privilegium,*
 §. 4. *Explicat volem ætatis.*
 §. 5. *Allegat acceptiones ejusdem va-
 rias.*
 §. 6. *Jctorum & Medicorum defini-
 tiones ætatis tradit.*
 §. 7. *Ætatis variam divisionem sistit.*
 §. 8. *Institutum declarat.*

§. 1.

E moribus Jure Consultorum; non sine fundamento & ratione receptis, qui enodationem vocabulorum svadent atque commendant, nostro exemplo contrarii videamur, brevibus explicationem vocum in fronte dissertationis nostræ expressarum, subministrabimus, ut eo facilius, quid nostræ sit intentionis, inde appareat atque constet.

§. 2.

Exhibet vero titulus vocabulum *Privilegii*, quod originem trahere videtur ab adjectivo *privum*, quod
 pre-

proprium & peculiare denotat, nam probare illud autumo
Horat. Libr. I. Epist. I. scribentem:

Conducto navigio æque
 Nauseat ac locuples, quem ducet *priva* *triremis*.

Item Libr. II. Satyr. Sat. 5.

Sive aliud *privum* dabitur tibi.

Imo veteres *priva* dixerunt, quæ nos *singula* dicimus. *Pa-
 rad. Præci Lexic. Jur. Civ. & Can. voc. Privileg.* Jam Philologi
 nomen *privati*, denotans id, quod non est commune sed
 proprium, inde vero *privare*, seu alteri aliquid eripere, &
 porro *Privilegium* deducere solent. Græcis audit *ἰσονόμιον*,
 Lex privato homini irrogata, Sive Lex ad privatos ho-
 mines pertinens *Cic. pro Dom. ad Pontif. evolv.* in super-
 fluum *Ambros. Calepini Dictionar. voc. Privil.* Nec opus
 erit ut multis exspatiemur in Grammaticorum diver-
 ticula, quoniam omnibus jam Lexicographis fatis ex-
 cusâ res est.

§ 3.

Privilegium alias in genere est *exceptio a communi lege*,
 s. jus ob certam aliquam considerationem, relaxatio-
 nem vel exasperationem a *Communi Jure* tribuens.
 §. 6. l. d. I. N. G. & C. L. I. §. 2. ff. de *Constitut. Princ. Lo
 16. ff. de Legib.* Exemplum privilegii odiosi *Umbriciæ*
 ab *Hadriano Imp.* statuti, ex l. 2. ff. d. his qui sui vel.
 al. jur. in fin. allegat. *Hall. J. C. I. Ludovici Doctrin. Pan-
 dect. ad Tit. de Constit. Princip. §. 5.* Hinc constat, quod
 illa jura, quæ nos in præsentî dissertatione *Ætatibus*, &
 præsertim personis intuitu *Ætatis suæ* impertita, recen-

A 3

sebitus

lebimus, omnino Privilegia appellari possint. Cœte-
rum quæ de Privilegiis, eorundem collatione, & revo-
catione dici possunt, dicta jam satis sunt abs *Magno Con-
ringio diss. de Privilegiis recte conferendis & revocandis
Helmstadi, 1669.*

§. 4.

Succedit vox *Etas*, quæ non uno modo scribi solet;
quidam enim per E. simplex *Etas* pingere malunt, deriva-
tionem trahentes a græca voce *ēros*, quæ annum signifi-
cat, propter ætatis nimirum amplitudinem, quæ multos
sæperrime annos complectitur; Reliqui vero rectius
fortean per diphthongum scribunt *Etas*, illisque quasi
Ævitas ab ævo, quod longum temporis denotat spacium.
vid. Beermann de Orig. LL. voc. Ævum.

§. 5.

Est autem vox *Etas* generalioris acceptionis, siqui-
dem non ad personas solum, sed etiam ad res tempo-
raque pertinet, hinc in *L. 58. ff. de Legat. 1. ædificiorum*
ætas idem est ac amplitudo ædium. Sic *ætas* quoque syl-
varum arborumque *Plinio* dicitur; In *l. 16. C. d. Oper. Publ.*
ætas pro longo tempore accipitur, & l. 26. §. 12. ff. de Cond. Indeb.
*Ulpiano dicitur ætas temporis. Conf. Cal-
vigi Lexic. Jurid. voc. etas.*

§. 6.

Etas mensura quædam temporis a Nati-
vitate

sup.

vitate usque ad obitum decurrens Mascard. de Probat. concl. 1054. n. 58. Medici vero aliam plane ætatis definitio- nem eligunt, de qua multus atque diffusissimus vid. Paul. Zacchias Quæst. Medicor. Legal. L. 1. Tit. 1. juncto Job. Fernelio in Medicina Libr. III. Cap. X. p. 129. hac de Ma- teria erudite differente,

§. 7.

Ætatis divisionem haud facile instituire poterimus, quoniam tot fere dissensiones circa eandem, quot capi- ta de illa unquam cogitarunt; Circa Rabbinicam, quam tradunt in Pirke Avoth c. 5. sub. fin. non morabimur, illi enim tredecim classes & intervalla pro suo effinxerunt genio. Nec multis examinabimus fundamentum ve- teris atque vulgaris rythmi Germanici: *Sehn Jahr ein Kind / zwanzig Jahr ein Jüngling &c. &c.* Scimus etiam, quod Medicis dividatur in Pueritiam, juventu- tem, virilitatem & senectutem; Imo haud ignora- mus, Jctos varie dissentientes plurimos huc redire, quod nimirum in infantiam, pubertatem, minorennitatem, virilitatem & senectutem distingvant, quibus aliqui de- crepitem addere amarunt; Nobis in præsentiarum omnes illæ distinctiones idem valeant, dum de PRIVI- LEGIIS ÆTATUM acturi, nostram tractationem sim- plici tantum divisioni includemus.

§. 8.

Erit nostrum itaque propositum, privilegia, quæ
per

personis ratione & intuitu ætatis conceduntur, leviter adumbrare, & quidem ea, quæ alicui tribuuntur solam ob ætatem, quibusque aliàs, nisi illam viveret ætatem, non gauderet; Hinc eadem dispecemus in *Privilegia, quæ personis conceduntur ob ætatem Juniorem, & illa, quibus Hafruntur ob ætatem proveciore*; Qua ex divisione duo nascuntur *Capita*, in quibus ipsa *Privilegia* dividemus in *talia, quæ favorabilia tribuunt, & quæ onerosa & odiosa tollunt.*

CAPUT II.

DE

PRIVILEGIIS

ÆTATIS JUNIORIS.

SECTIO I.

De Privilegiis ætatis Junioris, favorabilia tribuentibus.

SUMMARIA.

§. I. *Quinam infantes sint, & quod illi non possint obligari, nec in judicio conveniri, sistit.*

§. 2. *Pu.*

- §. 2. *Pupillum sibi quidem, sed non se obligare posse, probat.*
- §. 3. *Minores privilegio, de non accipiendo Tutore gaudere, docet.*
- §. 4. *Minorum privilegium de restit. in integr. exponit.*
- §. 5. *In eadem materia continuat.*
- §. 6. *Privilegium Majorennitatis anno XXV. incipientis tradit.*

§. 1.

I*nfantem*, qualis est in prima ætate constituta persona, l. 68. ff. ad L. Falc. l. 8. §. 3. C. d. bon. quæ lib. l. 55. ff. de Usufr. tali appellatione usque ad septimum annum a nativitate venire, Legibus firmatum constat, l. 18. pr. & §. 4. C. de Jur. delib. l. 1. §. 2. ff. d. admin. & peric. Tut. l. 14. ff. d. Sponsal. Circa illum igitur, ejusque in favorem Jura varia disposuere, sic:

Infans non potest obligari ex Contractu.

Ratio enim in propatulo est, ob
 B de

defectum scil. intellectus & voluntatis §. 9. I. d. Inutil. stipul. l. 59. ff. d. O. & A. l. 41. ff. d. Cond. Indeb. unde & absenti, ratione animi comparatur L. 5. C. de Emancpat.

Infans non potest citari in Judicium; Quia Legitimam personam standi ibi non habet, & præterea ipse in jus vocari nequit. l. 4. pr. ff. d. in jus voc. Sed si Tutorem habeat, Hic pro Infante Pupillo iudicium necessario suscipit d. §. 2. L. 1. ff. de adm. & peric. tut. Gothofr. ad L. 54. ff. de Re judic. Lit. P. & nomine Infantis agit L. 18. §. 2. sq. C. de jure delib. HOPP. ad pr. l. de auctor. Tutor, verb: Pupillis.

§. 2.

Pupillus absque tutoris auctoritate *contrahens*, sibi quidem *alterum obligat*, §. 9. I. d. Inutil. stip. L. 9. pr. ff. de auctor. & consensu tutor. & Curator. l. 11. ff. d. Acquir. rer. dom. l. 13. ff. d. act. empt. & l. 19. ff. de R. l. *Ipsè vero non nisi naturaliter obligatur*. l. 21. ff. ad L. Falcid. & 69. pr. ff. ad Scrum Trebell.

§. 3.

Minorum privilegium Speciale erat; *quod*

quod Curatores inviti accipere non opus habeant §. 2. I. d. Curat. sed ipsis linquatur Libera bonorum suorum administratio, possintque inde contractus celebrare l. 3. C. d. in Integr. rest. quanquam volentibus dandi, imo nolentibus svadendi, quia negotia sua non satis idonee gerere atque tueri possunt pr. l. de Curat. quamobrem huic juris Romani privilegio per Praxin Germaniæ merito repudium missum est. vid. HOPP. Us. Hod ad § 2, d. tit.

§. 4.

Minores regulariter in quocunque negotio læsi restituntur in integrum,
 t. t. D. de Minoribus. it. t. t. C. d. in integr. Restit. ratio est in l. 1. ff. de Minor. si quid igitur incaute gesserint, aut emolumentum omiserint, quod acquirere potuissent, aut perdiderint quod habuerint, vel se imprudentes obligaverint oneri, semper habent beneficium restitutionis in integrum l. 44. ff. de Minor. l. 24. ff. de restit. in integr. Si vero juramento corporali sese obstrinxerint & suo privilegio renunciaverint, cessat. Avth. Sacramenta Puberum. C. si adv. vendit. Carpz. P. 2. C. XI. d. 50. LYNCKER Vol. 1. Resp. 189 n. 46. sq. quamvis de beneficio suo certiorati non fuerint uti sustinent PINELL. P. 2. ad L. 2. C. de resc. vendit. PARIS 1. conclus. 96. n. 1. ANTON GABRIEL l. 2. Conclus. tit. de jurejur.
 B 2 concl.

concl. 3. NOTATOR ad Seraphin. in privil. juram. 83. n. 3. sq. supersunt tamen viæ quibus majorenes quoq; ex aliis capitibus, restitutionem impetrare possunt. vid. tot. tit. ff. & Cod. Ex quib. caus. major. confer. B. Schæpfferus *Diss. spec. de Restit. in Integr. Rost. 1698. habita.* Imo restitutionem adhuc petit, licet contraxerit autoritate Tutoris vel Curatoris consensu, in Judicio vel extra illud L. 2. & 3. C. si Tut. vel Curat. interven. Contra Minorem vero minor non gaudet Restitutionis privilegio L. in §. 6. ff. de Minor.

§. 5.

Diffusissima hæc de Minorum restitutione Materia, per omnes singulosque casus, ubi locum habet at vel non, potuisset pertractari; Verum non solum allegata B. Schæpfferi *Diss.* illis latius enumerandis occupata, sed etiam *Jenensium olim Celebr. Jctus Joh. Volk. Bechmann Diss. de Lubrico ætatis circa id quod justum est Jen. 1678. habita* ex professo omnia perquisivit: Quorsum Nos adeo brevitatis causa remittimus,

§. 6.

Privilegium Ætatis notatu dignissimum est, quod transacto anno XXV. impetramus, quoniam enim illo anno completur virilis vigor, & animi vires tunc perfectioni magis accedunt, unde *atas illa robusta* audit,

audit, l. 15. ff. ad L. Jul. de Adult. & stupr. Mascard. de Probat. concl. 666. n. 11. Perfecta, l. 32. ff. d. minor. L. fin. C. de His qui ven. ætat. impetr. Legitima, d. L. fin. L. 50. §. fin. ff. de legat. 3. l. 27. ff. d. negot. gesti. l. 41. ff. d. fidej. *Matura* d. l. 50. §. f. ff. d. Legat. 3. Hinc liberat ille annus a cura, pr. l. d. Cur. aptum hominem ad capeffendos honores, & munera omnia facit l. 8. ff. d. mun. & hon. de fuis rebus disponere potentem reddit, contractus & obligationes valide inire permittit. Nifi impedimenta accedant Physica vel moralia, quæ majorem alias, Infantem & Minorem æstimatione civili reddere possunt.

SECTIO II.

DE PRIVILEGIIS ÆTATIS JUNIORIS ONEROSA & ODIOSA TOLLENTIBUS.

SUMMARIA.

- §. 1. *Infantem atque Impuberem a Testimonio ferendo dispensatum dicit.*
- §. 2. *Infantem ab incarcerationatione pro debito Immunem declarat.*

B 3

§. 3. Quæ

- §. 3. *Quomodo circa Infantes delinquentes judicandum tractat.*
 §. 4. *Quomodo circa Impuberes.*
 §. 5. *Impuberem ab Incarceratione & tortura dispensatum dicit.*
 §. 6. *Doctores circa territionem puerorum dubitantes allegat.*
 §. 7. *Privilegium Impuberis circa feudalia proponit.*
 §. 8. *Eandem materiam continuat.*

§. 1.

Quoniam & tanquam testis in causa aliqua in iudicium vocari, res est odiosa, hoc respectu variis ex rationibus, ad privilegia infantum recte referri meretur, *quod infans jure impediatur esse testis.* Quod quidem fundamentum in se habet, qui enim debilitate iudicii laborat, de re aut causa aliena non quaerendus, quoniam suam ipsemet agere nequit. Pari fere ex ratione *Impubes impeditur Testimonium valide ferre*, sive in civilibus, sive in criminalibus causis. l. 3. §. 5. l. 19. §. 1. ff. de Testib. ut ut, in primis

primis si Pubertati proximus sit, præsumtionem & indicium faciat, HAHN ad Wesenb. tit. de test. n. 3. BRUNN. ad L. 2. ff. Eod. n. 21. ac Pubes factus de in impubertate, auditis aut visis, de iis, quæ tunc temporis intellexit, testari possit. Brunn. d. l. CARPZ. Proc. T. 13. art. 5. n. 112. sq. & P. 1. Const. 16. Def. 55. Gothofr. ad L. 3. §. 5. ff. de testib. lit. n. Minor vero in civilibus testimonio ferendo subtrahere se non potest, bene vero in criminalibus, usque ad vigesimum ætatis annum l. 20. ff. eod.

§. 2.

Porro *Infans pro debito incarcerari non potest*, non cadit enim in illum contumacia quæ communiter debitores carceri adjudicare solet.

§. 3.

In Judicio Criminali eminentissimo *infans* fruitur privilegio, siquidem *nec vere delinquit, neque pœnam aliquam incurrit*. Cum enim in omni delicto mala intentio atque dolus desiderentur, imo absque dolo patrata puniri non possint, per l. 1. C. ad L. Corn. de Sic. l. 53. pr. ff. d. furt. l. 33. ff. d. Injur. arg. l. p. ff. si quadrupes paup. Infans vero doli capax non æstimetur, similisque furioso habea-

habeatur l. 12. ff. ad L. Corn. de ficar. §. 10. I. de Inutil. Stipul. Clem un. de Homicid. volunt. vel cas. l. 60. ff. de R. V. l. 23. & 53. pr ff. de Furt. Conf. *B. Struvii Diff. de Dispensationibus Cap. 4.* sequitur, quod infans neque vere delinqvat, neque poenam incurrat, *Constit. Crim. Carol. art. 179.* PHILIPPI Us. Pract. Instit. L. 4. tit. 1. Ecl. 8. n. 4. Qvanquam castigationes & verbera parentibus non interdiciantur, quin potius, ne infans consuetudinem delinquendi contrahat, privatim virga recte coërceatur: SCHOEPFFER Syn. tit. de privat. delict. n. 37. CARPZ. P. 3. qv. 143. n. 20. quamvis autem Furti poena in eundem minime cadat, d. l. 23. ff. de furt. attamen, si furtum fecerit, re adhuc extante Rei Vindicatio, consumpta vero, si locupletior inde factus, Conditione ex §. ult. I. quibus alien lic. vel non, competit: Nulla vero locupletatione secuta, etiam nulla superest actio, sibi enim imputet negligens, quod infantem passus sit sua auferre, arg. l. 12. ff. ad L. Corn. de Sicar. Conf. *Struvii Diff. de Furibus a Poena laquei immunibus Cap. 2.*

§. 4.

Impuberes, si sunt infantiae proximi, gaudent eodem jure, quoad poenam, quo infantes, arg. §. 10. I. d. Inutil. Stipul. nisi quod His, si de malitia & doli capacitate appareat, arbitraria, non tamen severior, poena a judice irrogari queat

queat RICHTER Dec. I. n. 49. Quod si *pubertati proximi* sint, licet Hi tum doli videantur magis capaces, adeoque verè delinqvant, §. 18. I. de Obl. quæ ex del. l. III. ff. d. R. I. regulariter tamen nec illos manet pœna ordinaria, sed hæc à iudice in extraordinariam mitiganda, *Const. Crim. Carol.* 157. 158. 161. & 164. ibi: So der Dieb oder die Diebin ihres Alters unter 14. Jahren wären / die sollen nicht vom Leben zum Tode gerichtet werden. CARPZ. P. 3. qu. 143. n. 21. sqq. PHILIPPI d. *Eccloga* 8. n. 11. sqq. RICHTER d. l. n. 57. Quod si tamen malitia hîc tanta sit, ut defectum ætatis suppleat, e. gr. Si furtum sit magnum, sæpius iteratum, aut qvalificatum, vix & ordinariam evaderet Impubes per expressa d. art. 164. verba, id quod præjudicio comprobatur CARPZ. P. 2. qu. 82. n. 22. Puberibus, adhuc tamen Minorennibus, indistinete pœna Ordinaria infligenda est, secundum l. 1. C. si adv. Del. l. 9. §. 2. ff. d. min. l. 36. ff. ad L. Jul. d. Adult. CARPZ. d. qu. 82. n. 28. & P. 3. qu. 143. n. 66. Genus tamen Supplicii, ob milerationem ætatis, juxta L. 37. §. 1. vers. in delictis ff. de Minor. in aliud aliquando mutari potest: sic e. gr. Furi minorenni loco suspendii gladius dictatur, & in Infanticida minore loco culei, vid. C. C. C. art. 131. itidem frequentius Gladius substituitur, & quidem, uti ab Excellentissimo DNO. PRÆSIDE rescivi, juxta Praxin Amplissimæ Hujus FCTis Juridicæ, sine exasperatione, cum alias Infanticidæ majorenni in Ducatu Mecklenburgico præter gladium adhuc, ut caput, ad
C
distin

structionem qualificati ejusmodi Homicidii palo infi-
gatur, dictari communiter solet.

§. 5.

Quod §. 2. de infantibus asseruimus, illud eti-
am de Impuberibus valet, *Hi enim pro debito e-
tiam non possunt incarcerari*, BERLICH. P. 2.
Concl. 28. n. 37. Adhuc neq; INFANTES, neq; IMPUBERES
possunt torqueri, propter l. 10. pr. ff. de quæst. L. 1.
§. 33. ad S. C. tum. Syllan. quamvis posteriores, pro ratione
commissorum & Indiciorum, terreri, imo instrumentis
pollices constringentibus, mit Daum-Schrauben quan-
doque angi posse, asserendum sit, per d. §. 133. L. 1. ff.
ad S. C. tum. Syllan. CARPZ. Pr. Crim. P. 3. quæst. 118. n. 14.
Conf. Illustr. THOMASII Diss. de Tortura ex Foris Christiano-
rum Proscribenda Cap. 1. & Consultissimi Dni. CARMONII
hodie Magnifici Dni. Rectoris, Antecessoris hujus Aca-
demie Celebr. Patroni ac Præceptoris mei Colendissimi
disp. inaug. de Præluudiis Torturæ Rost. 1707. habita.

§. 6.

Dubitant quidam DD. an ipsa territio circa pu-
eros sit admittenda? *terror enim incussus periculo non va-
sat, & maxime tenerioris ætatis in epilepsiam al. que
mala*

mala derepente incidunt, cum timor & terror ex sua natura animi defectum excitare sint apti, verba sunt ZACCHIAE Libr. VI, Tit. 2. Quaest. 2. p. 524. n. 6. Sed quemadmodum Ille n. 12. ad pueros annum XII. nondum egressos hoc restringit, ita pro affirmativa pugnant modo allegata L. 1. §. 33. verba, non tamen excludendum hic est prudentis iudicis arbitrium; evol. CARPZ, P. 3. Crim. quaest. 118. n. 2. & 9. sqq.

§. 7.

Impubes neque ad iuramentum fidelitatis neque ad servitia feudalia in persona praestanda obligatur 2. F. 26. §. Si minori, (Quaquam alias acceptari ab ipso possit iuramentum eidem delatum l. 26. pr. ff. de iurej. quod tamen praestare haud tenetur ante pubertatis annos impletos l. 34. §. 2. ff. eod. CARPZ. *Jurisprud. For. P. 2. C. 24. def. XI. sq.*) & sic nec per se nec per alios haecenus jurat CARPZ. Disp. Feud, 6. posit. 26.

§. 8.

Impubes investituram intra statutum tempus non petens, Feudum non

C 2

a.

amittit. Vid. 2. Feud. 55. pr CARPZ. Decis. 178. n. 15.
STRYCK, Ex. jur. Feud. 6. 17. qu. 16.

CAPUT III.

DE

PRIVILEGIIS

ÆTATIS PROVECTIONIS.

SECTIO I.

*DE PRIVILEGIIS ÆTATIS PROVECTIONIS FAVORABILIA
TRIBUENTIBUS.*

SUMMARIA.

- §. 1. *Privilegium Senum circa exhibitionem honoris deducit.*
§. 2. *Senes & ratione Dignitatum consequendarum gaudere privilegio asserit.*

§. 1. Pri-

§. 1,

Privilegium ætatis, quod Senibus ipsa Majeſtas divina tribuit, est *honor a junioribus ipsis exhibendus*, quem imperat Deus summus Legislator sub comminatione pœnæ criminis in suam majestatem commiſſi Levit. XIX. 32. **Vor einem grauen Haupt ſolt du aufſtehen/und die Alten ehren/deñ du ſolt dich fürchten vor deinem Gott/deñ ich bin der Herr.** Quam laudatiſſimam obſervationem & Jctus in L. 5. pro ff. de jur. immunis, inculcat, quando gloriatur: *Semper in civitate ſua ſenectutem venerabilem fuiſſe, & Majores pene eundem honorem Senibus, quem Magiſtratibus, tribuiſſe* jung. PERETZ in Cod. tit. qvi astate n. 1. & omnes cultiores gentes quam optime tenuerunt, unde de Laconibus teſtantur Scriptores, quod aliquis apud ipſos venerationem Senibus declaratam videns, exclamaverit: *In ſola Sparta conſenſcere expedit*, ne quid memorem de Athenienſibus, Carthaginenſibus, Perſis, aliisque, in quibus multis idem laudant Historici paſſim. Imo apud Romanos maximus habitus fuit honor Senibus, quod teſtatur præter A. Gellium Noct. Att. L. 2. c. 15. Ovidius Poëtarum Latinorum facile Princeps L. 3. Faſt.

*Magna fuit quondam capitis reverentia cani,
Cujus & in pretio ruga ſenilis erat.*

Et in genere de honorandis Senibus Juvenalis ſcribit:

*Credebant hoc grande nefas & morte piandum
Si juvenis vetulo non aſſurrexerat olim.*

C 5

§. 2. In

§. 2.

In genere etiam provecioris ætatis privilegium præ Juniori in eo spectatur, quod *in dignitatibus consequendis maxima gaudeat prærogativa*, vid. Tiraquell *de jure primogenitæ præfat.* n. 165. & 182. circa quod tamen singularem annorum terminum statuere haud licet, quoniam judicandi veniunt ex virtute, quanquam pluribus placeant anni inter XXX. & LX. medii, quos ad gerenda onera & munia aptissimos reputant, quippe vires ingenii & judicii per illos pleno vigore plurimum florere, Medicis non solum adstipulantibus, sed & ipsa experientia teste, in aprico est. Hinc brocardicum vetus sua veritate nititur, quod nimirum expedit optime

Der Alten Raht

Und der Jungen That.

Immo Lipsius *Pol. L. 3. c. 4. n. 8.* bene judicat: *Consilia seniorum sunt hasta juvenum.*

SECTIO II.
DE PRIVILEGIIS ÆTATIS PRO-
VECTORIS ONEROSA ET
ODIOSA TOLLENTIBUS.

SUM-

SUMMARIA.

- §. 1. *Ætatem ab Oneribus dispensatam, inculcat.*
- §. 2. *Privilegium Militum Veteranorum memorat.*
- §. 3. *An senes a testimonio ferendo dispensari possint, disserit.*
- §. 4. *A tortura immunes interdum eosdem dicit.*
- §. 5. *A quo tempore hæc immunitas incipiat, inquirit.*
- §. 6. 7. 8. *Hanc Materiam continuant.*
- §. 9. *Eandem finit.*
- §. 10. *Circa Supplicium aut pœnam decrepiti furis versatur.*
- §. 11. *An senes adulteri mitius puniendi? quærit.*
- §. 12. *Disputationem claudit.*

Ætas

§. 1.

Ætas provector ab oneribus excusat, Sic à Tutela & Cura suscipienda liberat ætas septuaginta annis major. §. 13. l. de Excus. Tut. L. 2. pr. ff. de Excusat. L. 3. §. 6. ff. de muner. & honor. L. 3. ff. de jur. immunis, adhuc hodie HOPP, in usu mod. ad §. 13. j. de excus. Idem obtinet in omnibus muneribus personalibus d. L. 3. ff. de jur. immun. l. 2. §. fin. ff. de Decur. A decurionatus officio vero LV. annos sufficere patet ex modo citata L. 2. §. 8. ff. de Decurionibus & L. 11. Eod. quod in officii istius maximis curis rationem habet repositam.

§. 2.

Speciale Privilegium ætatis olim Militibus Romanorum Veteranis militia honeste missis impertitum fuit, postquam certos annos in castris militassent, quos non uno termino sub omnibus Imperatoribus absolutos Rerum Romanarum Scriptores asserunt. vid. Alex. ab Alex. Gen. Dierum Libr. VI. cap. 22. Hi enim non solum militiæ onere non amplius gravabantur, sed adhuc privilegiis quam lautissimis gaudebant, traditis agris autoritate Imperatoria possidendis; eleganter hanc rem tectis sub nominibus depingit Virgilius in Bucolicis Ecl. 1. Mœlibœum pulsam statumque suum plorandum desilentem introducens; jungatur idem Eslog. IX.

§. 3.

§. 3.

*Ab onere testimoniorum feren-
dorum Jura Senes etiam dispensant.*

Licet enim ad testimonium perhibendum regulariter omnes, quicumque illi demum fuerint, & indicta multa, compelli possint, per *tot. tit. ff. & Cod. de testib.* limitationem tamen hæc regula patitur in Senibus, per expr. textum in *L. 8 ff. Eod.* quod Doctores arg. *L. 3. ff. de jur. immun.* & *L. 1. C. Qui ata, vel prof.* De Septuagesimo ætatis anno intelligunt, Farinac. *qv. 78. n. 60.* Ratio hujus privilegii consistit in lapsu memoriæ in Senibus jam præsumendõ, & ne conscientia eorundem temere oneretur. Sic ex Actis M. Januario a. c. ex Principatu Anhaltinc-Serveftano ad Ampl. FCtẽm Juridicam missis observavit Consultiff. DNUS. PRÆSES, quod, cum Inquisitus ab uno ex Commissariis eventualiter testimonii dictionem urgeret, Hic vero Senio ab illa se excusaret, nulla exceptionis hac sola de causa contra Commissarii personam motæ, à Serenissimo habita fuerit ratio.

§. 4.

Succedit insigne *Privilegium ætatis
provehctioris*, quod *senibus vel Decrepitis*
D cum

cum impuberibus quodammodo commune est, nimirum *immunitas à tortura*. Excipiuntur enim ab Hac ii, qui *atate* deficiunt, l. 3. §. 7. ff. d. SCio, *Sylan.* RICHTER *Vol. 2. Conf. 393. n. 16.* Quinam autem deficiant, CARPZ. *Prax. Crim. p. 3. quæst. 118. n. 35. & 38.* Enarrat.

§. 5.

Verum quis terminus à quo hujus privilegii fit, inter Doctores acriter controvertitur. Quinquaginta annos hic non sufficere recte respondit Ampliff FCTas Jurid. Tubingensis apud Harppr. *Consult. Crim. & Civ. Vol. Novi P. 3. Conf. 79. n. 115.* Alii distinguunt inter *Senectutem & Decrepitatem*, ubi quidem partim JCTi & Medici post Sexagesimum ætatis annum *decrepitas* initium constituunt, partim vero, post Septuagesimum eandem demum incipere asserunt; Sed omnium optime indicanda erit decrepitas, quando cum corporis viribus animi facultates simul deliquium aliquod sentiunt, Senes enim dixeris illos, qui quidem ætate gravati corporis vigore carent, nihilominus tamen animi consilio polent, imò cæteros præpollent, quod de decrepitis non æque affirmandum, qui bispueri plurimum evadunt die *Rindisch* werden. *Conf. ZACCHIAS. l. c.*

§. 6.

Hoc præsupposito, facili negotio judicanda res exit;

erit ; Nam ex dictis sua sponte sequitur , quod illa ,
 quæ Jura Senibus indulgere privilegia , eò magis ad De-
 crepitos s. *ἐξαρογέτες* , ut appellari siveverunt , applican-
 da sint , Et cum superius dictum fuerit , *Senes* torqueri
 non debere , id ipsum multo magis in *Decrepitis* locum
 inveniat ; Omnino tamen imbecillitatem virium tam
 corporis quam animi in Senibus vel maxime ob oculos
 habere judicem oportet, de qua , si ipsi ex Actis constet ,
 res dubio caret.

§. 7.

Adeo circa hoc ætatis privilegium ratione ter-
 mini nil certi definiri poterit , sed res omnis ad arbitri-
 um redit prudentis Judicis, siquidem Illud interdum a
 tortura liberabit Senes, non adeo annis, quam infirmitate,
 laborantes , & contra Huic subjiciet alios ex annorum ,
 numero magis Senes, ob robustam corporis constitutio-
 nem & animi scelerati pertinaciam , cujus exemplum
 videsis ap. CARPZ. qv. 144. n. 23. in Sene 87. annorum ,
 qui cum ancilla sua septies concubuerat, eamque impræ-
 gnaverat , cujusmodi Senes minimum, pro ratione cir-
 cumstantiarum , à territione non immunes erunt , uti
 juxta dictam distinctionem modo territionem, modo tor-
 turam Senibus à FCte Jurid. Viadrina dictatam esse,
 notat Brunn. ad L. 3. §. 7. ff. de SCto Sylan.

§. 8.

Judicis tamen officium hoc casu est , ut in Actis
 Dz Probe

probe notari curet, cujus *etatis* Inquisitus fit, an *robustus*, an vero *infirmus*, quo Extraneus iudex, transmissis actis, an *Privilegium etatis* in hoc subiecto locum habeat? nec ne? arbitrari possit, Brunn. *d. l. n. 10. & 11.* quod ipsum in Actis Inquisitionalibus contra DANIEL, HANS, & CHRISTOFFER MOYSEN, in puncto Homicidii & Furti, quorum primus Octogenarius erat, non observatum, & hinc, ne existente insuper quidem corpore delicti, invito jure, ad Consilium Duorum Jure Consultorum; ante biennium iteratis plene vicibus eundem tortum esse, merito in Foro urfit, & ex hoc capite confessionem ab Inquisito factam impugnavit DNUS. PRÆSES.

§. 9.

Hoc certum, quamvis Senes remissius quam alii in quibusdam delictis puniantur, uti evincit *L. 2. ff. de term. mot. L. 6. ad L. Jul. pecul.* RUDINGER *Cent. 1. Obs. 20. n. 7.* privilegium hoc cessare in pœna Legibus uniformiter definita, quæ absque ulla, ob Senium remissione, vel moderatione, etiam Senibus infligenda est. ANTON. FABER *Cod. Sabaud. l. 9. tit. 11. Def. 1. n. 5.* CARPZ. *P. 4. C. 3. Def. 15. n. 6.* quemadmodum & à Senes quôdam Bigamo plus quam Octoginta annorum aliquando hîc ultimum Supplicium, uti inaudivi, sumtum est.

§. 10.

Sed quæritur, *Utrum decrepitus pœna*
na

na suspendii sit afficiendus? Respondent DD. non uno voto: & vix ab affirmativa legibus firmata, recedendum esse, cum illius Patronis, statuimus; Nisi fortean perfectum Consilium sana integraque mens ipsis defuerit, quo casu infantibus assimilandi venient. Imo B. Struvius *Diss. de Furibus a Pœnaliqui immunibus Cap. 1.* illo casu decrepitos nequidem pœna fustigationis, sed adhuc leviori affligendos esse cupit, Præjudiciumque allegat sequens, pronunciatum contra M. I. zu Stolpen / Ann. 1601. hat inquisit, so seines alter 80. Jahr in guten bekandt und ausgesagt / daß er dem Müller 4. Bienstöck --- beraubet. So mag er nach Gelegenheit dieses Falls / und weil man eigentlich nicht wissen kan / wie viel das Honigs gewesen / mit der Todesstraffe / und denn in Ansehung seines Alters mit Leibesstraffe nicht beleet werden / er wird aber des Landes ewig billig Verwiesen v. R. W.

§. II.

An autem, Senes in Crimine Adulterii mitius erunt puniendi? Diffusissimus est hac de re *Carpz. Crim. P. 2. quæst. 62.* Brevibus vero ut nos expediamus, videtur sententia affirmantium vix amplectenda, rationes enim quas DD. eandem tenentes, allegant, a negativa nos dimovere penitus non valebunt; Hinc cum nobis vix oriatur Privilegium
 D 3 feni.

enibus hac in parte tribuendum, Studio & multi esse
abstinuimus.

§. 12.

Et sic levi saltem digito tetigisse placuit latif-
simam alias materiam de Privilegiis ætatum potioribus,
eamque Speciminis Inauguralis loco publicæ censuræ &
ventilationi subicere; Potuissemus fusius hac in re ver-
sari, cum unicus Tiraquellus *in supra citato tr. in præfat.*
à num. 79. usque ad n. 236. quinquaginta prærogativas,
quibus Junioribus Seniores præferantur, alii longe plu-
res recenseant. Sed lubuit in adductis Studio acquiescere.
Secundet Deus T. O. M. omnia cœpta nostra, & sicuti a
teneris nobis benignus fuit, sic etiam quædiu ipsi pla-
cuerit superstites nos conservare, nunquam vel ullo loco
aut tempore nos sua gratia deserat. Faxit nos
voti ardentissimi compotes, sic semper
tribuemus

SOLI DEO GLORIAM.

PRÆ-

PRÆ-NOBILISSIMO ET
CONSULTISSIMO
DOMINO Ddo,
ERN. JOH. FRIDERICO
MANZELIO,
S. & O.

Dignitatem quandoque supplere ætatem, ex jure nostro antiquo novimus. In TE vero OPTIME MANZELI! an ætas suppleat dignitatem, an dignitatem ætas ambigo, benè gnarus, quod supra ætatem sapias, ceu publicis privatisque testimoniis adeo demonstratum dedisti, ut flosculi eruditionis TUÆ, hodie in maturos fructus felicissimè resolvantur. Ma-
cte præstantiâ Tua DIGNISSIME DOMINE DOCTORANDE, & Honores in Nostrâ Facultate Summos bonis avibus
accipe.

accipe. Cumque promptâ Tuâ facundiâ,
ante Brabæum, de **ÆTATIBUS** Tibi
differere placuerit, hoc unicum in votis
habeo, ut **ÆTASTUA** sit & maneat sine
etate, & hac ipsâ **ÆTATEM VENE-**
RANDI TUI PARENTIS, Quem lon-
gum adhuc in Salutem Ecclesiæ valere
cupimus, æquet aut superet. Summum
& **PRÆPOTENS NUMEN** æternæ
Virtutis Suae chypeo TEMET protegat,
omnique Prosperitatis cumulo beet, quò
studia TUA optime ordinata non modò
stabilantur, sed etiam Majoribus sub in-
de incrementis in Honorem **TRINUNI**,
Commodum Reipublicæ & Patriæ pro-
priumque Solatium largiter progermi-
nent.

T. T.
JACOBUS CARMON,
Phil. & U. J. D. Pand. Professor Pub. Ord. nec
non Consistorii **DUCALIS** Consiliarius,
hod. **ACAD. RECTOR.**

PRÆ

A. & Ω.

PRÆ-NOBILISSIMO JURIIUM
CANDIDATO ac DOCTORAN-
DO DIGNISSIMO,
DOMINO
ERN. JOH. FRIDERICO
MANZELIO,
IN AUGURALALEM GRATU-
LATUR DIEM,
JOH. JOACH. WEIDENER, D

QUicquid Prænobilissime Domine
MANZELI, Fautor & Amice
ex meritis & morum gratia medullitus
mihi dilecte, a primis temporum mo-
E ris,

ris, inter quas coaluit nostra neces-
 situdo explicuit observatio & so-
 licita declaravit experientia, id si
 dicere ac fando exsequi auderem,
 haberent & emunctiores, in quo ad-
 mirationem sortirentur, & Zoilo
 caderet bilis, qua, ut sibi, non vero
Tibi Tuisque egregius emolumentis offi-
 cere molitur, sic & poenitere suum
 in illa revolvere, propria coadige-
 re opus haberet; Nec tamen omni-
 bus in universum abdicare me va-
 leo, minimū, quod modestia Tua sin-
 gularis repudiare non valitura, ca-
 sto atque puro ut explicem fermo-
 ne & dies præsens & **ALMI SO-
 SPITATORIS** exuberans gratia
 super *Te*, jubere ac exigere mihi vi-
 sa sunt:

Si

Simulac ergo domum intrare
 meam Tibi placuit, mentis propen-
 sæ & amoris cujusdam extraordi-
 narii stricturas & igniculos gra-
 te persensi, quos dum dies ad di-
 em evexit, quin in flammam erum-
 perent, hoc minus impedire potui,
 quo honesto cuivis facile concili-
 or. Usurpabam oculis ac animo Ju-
 venem, in quo larga & gratiosa
 natura documentum favoris hæ-
 reditarium dederat, sive enim ad
 corporis habitum, sive ad animi se-
 lectas dotes, mea se referebat me-
 ditatio, nunquam inveni, quod
 non jure quodam suspicerem; stu-
 diis humanioribus Te ample innu-
 tritum cognovi, linguas callebas,
 in poësi & judicioso operis cluebas,
 Historiæ & Genealogiæ invigila-
 E 2 bas,

bus, nec a Philosophicis Studiis ab-
 strahebaris, Historiam Ecclesiasti-
 cam avide sectatus ad specialissima
 contendebas capita, nullibi exsa-
 tiatus aut pertæsus cujusdam, Bi-
 blia erant tuus amor, & sancta ex
 hoc divina abyſſo profluens Theo-
 logia ut primis deinum labris ean-
 dem degustavisses, opprobrium
 arbitraberis, imo ferius per omnia
 fervor te animabat ad selectiora,
 solidiora & sublimia quævis, testes
 habeo ex privatis meis Scholis, qui
 ad prompta tua responsa, ad exa-
 sciatam Scientiam & facundam in
 rebus maxime arduis proponendis
 ac discutiendis parrhesiam, obstu-
 puerunt, & multi quod similibus
 donis atque prærogativis non in-
 struebantur, dolorem ac invidiam
 dissi-

dissimulare impotes inveniebantur,
 Feci sæpius Egomet ipse exerciti-
 um, ut strictioribus temporum mo-
 ris, ad labores quosdam non faciles
 te accingerem, sed insperato & fe-
 licissimo successu, sive in prosa sive
 in ligata, sive publice sive priva-
 tim occupabaris, omnia ac sin-
 gula gratiam & consensum meum
 foenerabantur quod & *Aliis Tuis Do-*
ctoribus & Præceptoribus, quorum e-
 ruditione ac Doctrina perficieba-
 ris, compertum evasisse & reor &
 bona ex parte resciscere mihi datu-
 um fuit; Imo si de publicis solum
 conquirenda forent testimonia,
 Auditorium nostrum & cathedra
 tam Respondentium quam Oppo-
 nentium tua personuit indole, de-
 que tuo gavisa sunt talento. Cujus
 post alia multa, egregium specimen

reliquisti, quando in *Jubileo Religionis Lutheranae*: Delineationem Curiae Papalis, me Præside, mascule defendisti.

Unum erat, in quo tunc quidem temporis mea distinebatur consideratio, quam libenter enim, dum approbavam tuam prudentiam, qua ad Collegia non ad volares nimis cito Homiletica, ut multi noxie satisfacere siveverunt, antequam studia rite excoluerunt, tam tardam & timidam tamen experiri nolui Tuam celebrem suadam, ubi in Cathedra Ecclesiastica ad placita Mystrarum, differendum erat, quicquid expensu Bibliorum ac Hermenevtices depromere Tibi non erat difficile: præcipue etiam id confiteri opus est, me in Collegiis Juris Naturæ & Studiis

Studiis iis auro mihi contra carioribus, nondum accepisse Auditorem, qui industriam ac solertiam tuam vicerit, non enim quievisti circa singula sanctioris hujus disciplinae capita, donec ad penetralia ipsa pertingeres & demonstrationem, ejus solidiorem in succum & sanguinem convertisses; quod, dum Theologo multum prodest, male me equidem habere non potuit, modo ut, quoniam & sub ductu *Illustris ac Consultissimi Domini* **CARMONII**, *Antecessoris in hac Alma Celeberrimi & Academiae nunc* **RECTORIS MAGNIFICI**, Studiis Juris & Civilis & Publici operam assiduam navares, metus me incesserit, num forte Studium Theologium delerendi, urgere machinareris occasionem.

Inter

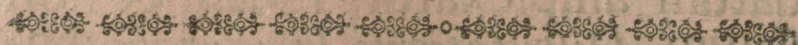
Inter hanc formidinem meam
 Roseto nostro dixisti vale & in Sa-
 xoniam migrans, ac perlustratis
 ibidem Academiis, Leucoream te-
 legisti, ubi pedem figeres & Studia
 porro feliciter excoleres, quem in
 finem, ut Te *Celeberrimis Theologis,*
Dominis WERNSDORFFIO &
CHLADENIO commendaveram,
 ita quoque testimonia Eorum, soler-
 tiæ ac probitatis Tuæ confessoria
 recepi, sed qui ad nos delati rumo-
 res, de abdicato Studio Theologi-
 co, de Collegiis Juridicis privatis
 ac privatissimis, quæ apud *Illustres*
Viros Dn. WERNHERUM &
Dn. BERGERUM frequentare di-
 cebaris, cum literis Amici Cujusdam
 & Tuismet denique ipsis confirma-
 bantur, ægre penitus hoc proposi-
 tum

tum ferre coepi, & velut nosti, epistola prolixiori, ac argumentis hunc in finem solide condensatis conscientiam ferire tuam aggressus sum nec destiti, donec explicasses, quod mutationis hujus habueris ponderosas causas, quibus cedere tandem adigebar, velut & Honoratissimis Tuis Parentibus non reliquum mansit, quod juste opponerent.

Sic resalutatis Musis Nostris, palam declaravisti qua mente ferreris, & *Amplissimæ Facultati Juridicæ* talem Te præstitisti, ut in vota concedere Tua non amplius detrectaverit, quæ potius promovere juris & honestatis duxit, postquam sub Præsidio *Illustris Dn. CARMONII* Dissertationem Tuo Marte elaboratam: *De scientiis, quæ*
 F *Jur*

Jurisprudentiæ Studium potissimum ad-
juvant & exornant, laudatissime & Au-
ditoriitatus in celuti cum applausu
defenderas, quemadmodum & po-
stea Exercitii disputatorii & erudi-
torum laborum varia documenta
hanc Tibi gratiam continuo lucran-
tur ut in partes & encomia Tua fa-
cile & admodum proclivi affectu
trahantur omnes & singuli, qui Te
probe norunt & Talenti Tui divi-
nitus concessi fructus ac usus non
possunt non admirari, inter quos
Præclarissimi mei Consalini & liberali-
um Artium fulgidissimi Doctores ac
Magistri HANIUS, HARTMAN-
NUS BERGIUS & quot non alii,
ut tuis axasciatis & egregiis Studiis
litent, volupe ducunt, quin, dū Tua
gloria ad Colophonem adscendit,
fatis

Tua & quotquot sunt , qui Studiis
ingenuis sincere favent , gloriam,
emolumenta , fructus & gaudia
multa inde metant ac lucri faciant!
Tuque ipse diu valeas, viribus cor-
poris & animi augearis & prosper-
rima quævis experiri habeas! Scri-
bebam XVII. Calend. Octobris
Anno MDCCXXI.

G*Raves Sudores sequuntur præmia
larga,
Durosque expectat fulgens corona La-
bores:
Ne Te pæniteat Studii, Clarissime
MANIZEL,
Ne*

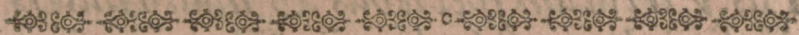
*Quod sacraſti iamiam Caſtalidum
aris,
Laurum debitam ſtatim Tua Muſa
videbit.*

Hicce prolixiori affectu, quam verbis, de conſe-
rendis Summis in Jure honoribus gratula-
turus

J. H. SIBRAND, V. J. D.

& Prof. Publ. Facult. Jurid. h. t.

Decanus, & Senior.

AD

**PRÆ-NOBILEM & CONSUL-
TISSIMUM**

DOMINUM

DOCTORANDUM,

Amicum Suum Æſtumatiffimum.

VIno vendibili non opus eſſe ſu-
ſpen-

F 3

spensa hedera, in proverbio est, ab ipsa
 veritate non alieno; Invenit Illud enim
 admiratores, quotquot vel primis id de-
 gustarunt labiis, & de excellentia ejus
 incorruptum ferre judicium apti sunt.
 Idem & de Viris consummata eruditio-
 ne, singulari morum probitate ac ele-
 gantia, rariorque ingenii acumine præ
 multis præditis jure dicitur, Singulis
 His Virtutum speciebus, & multò magis
 iis sociali quasi fœdere junctis, unicuique
 subjectum, cui inhærent, vel per se mi-
 rum in modum commendantibus: Maxi-
 me, cum Virtus latere nescia sit, & quò
 fortius eadem deprimitur, eò violentius
 illa prorumpat, ac plurimorum mini-
 mum admirationem necessaria veluti le-
 ge ad se rapiat potius, quam ducat.
 Campus mihi pateret spatiosissimus,
 Præ-Nobilis Domine Candidate, si in lau-
 des

des tuas decurrere mihi nunc liceret; E-
 nimvero retrahit me ab hac semita tum
 insignis Modestia Tua, quam, vel intra
 cancellos memet continendo, certo certi-
 us læderem, tum constans propositum,
 quod affectibus, saltem ex aliorum votis,
 hac in parte nil quicquam indulgere ve-
 lim. Et quid opus foret verbis, cum Te
 Ipsum satis superque non hodie demum,
 sed jam dudum, ab Eruditione, Moribus
 & Ingenio omnibus commenda veris. He-
 deram itaque hinc minime suspendam, sed,
 certissima spe fretus, fore ut, quemad-
 modum, Te Summos in Jure Honores
 Summo cum jure ambire, Amplissimæ
 Facultati Juridicæ, in Rigoroso, quod
 vocant, Examine, probatum jam dedi-
 sti, ita illud & hodie, mascule defen-
 dendo Theses Inaugurales, unice à Te col-
 lectas, publice comprobaturus sis, Tibi
 saltem

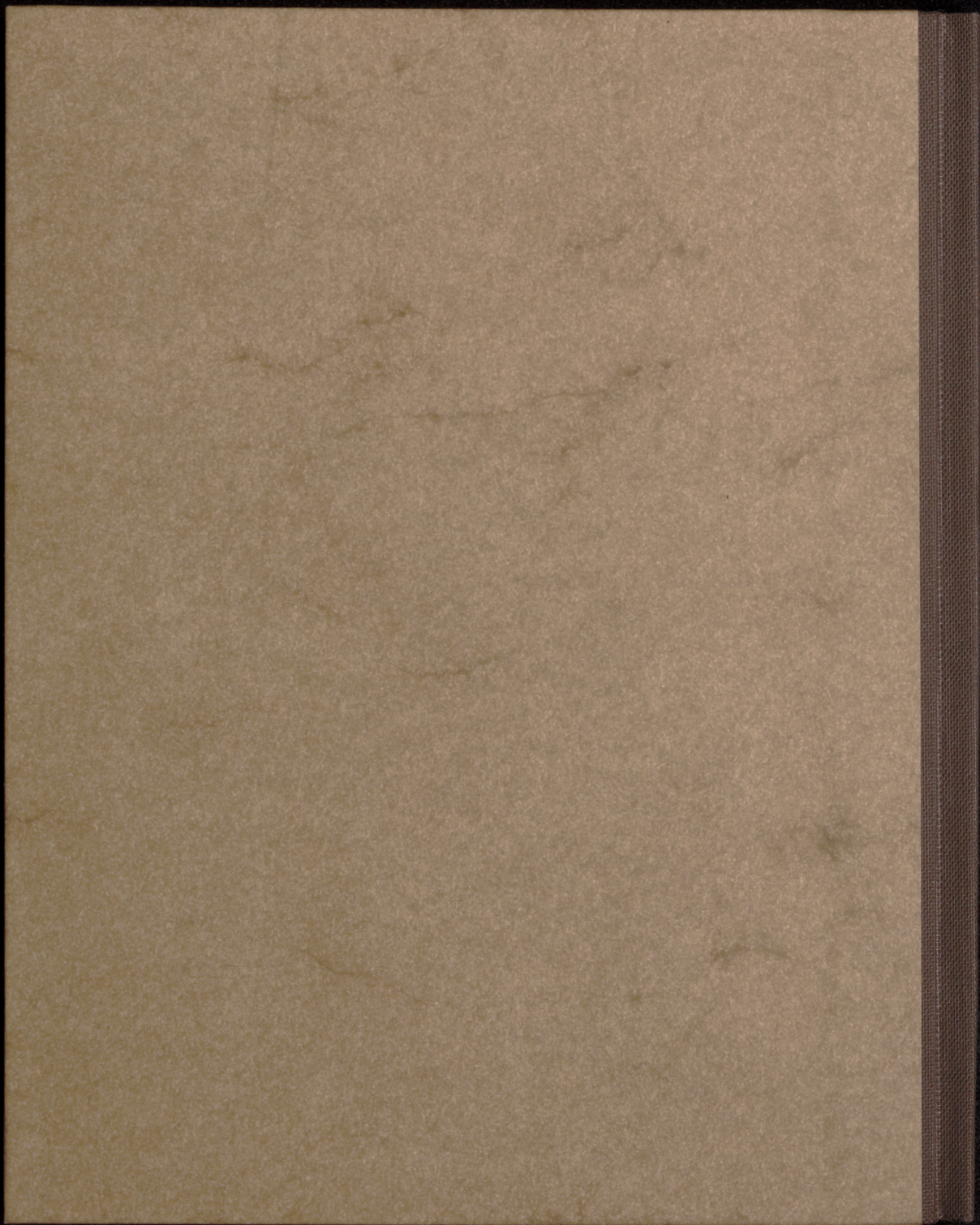
*saltem de mox subsequituris Honoribus
& Privilegiis Doctoralibus animitus
gratulor; Faxit Omnipotens Deus, ut
novi isti Honores in Altissimi Sui No-
minis Gloriam, Rei Literariæ Decus, in-
que Tuam Tuorumque incrementum &
ornamentum ingens cedant, Tibique pri-
mi ad ulteriores gradus sint. Vale &
Fave*

ROSTOCHII,
d. 23. Septembr.
1721.

Tibi Additissimo

JOH. CHRIST. PETERSEN, D.

*currere mihi nunc liceret; E-
trahit me ab hac semita tum
pedestria Tua, quam, vel intra
remet continendo, certo certi-
a, tum constans propositum,
ibus, saltem ex aliorum votis,
te nil quicquam indulgere ve-
uidopus foret verbis, cum Te
is superque non hodie demum,
idum, ab Eruditione, Moribus
omnibus commenda veris. He-
que hîc minime suspendam, sed,
spe fretus, fore ut, quemad-
Te Summos in Jure Honores
m jure ambire, Amplissimæ
Juridicæ, in Rigoroso, quod
examine, probatum jam dedi-
llud & hodie, masculine defen-
es Inaugurales, unice à Te col-
lice comprobaturus sis, Tibi
saltem*

